

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1410/2025
25.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Живојина Вулетића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К. 703/22 од 21.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.632/25 од 30.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живојина Вулетића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К. 703/22 од 21.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.632/25 од 30.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К. 703/22 од 21.07.2025. године окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, и обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.632/25 од 30.09.2025. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Шапцу и пресуда Основног суда у Шапцу К бр.703/22 од 21.07.2025. године је преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од две године, док је жалба браниоца окривљеног у целости одбијена као неоснована и пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног адвокат Живојин Вулетић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту

законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио Врховном јавном тужиоцу примерак захтева за заштиту законитости браниоца, па ја на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, разматрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је суд одбио да изведе доказе које је током поступка окривљени предлагао- да се као сведоци позову и испитају ББ и ВВ, као и да се у својству сведока саслуша његова супруга којој је познато ко је критичном приликом користио путничко возило које је било паркирано поред куће оштећене, а којим наводима бранилац суштински указује на учињену повреду закона из члана 395. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да је суд на утврђено чињенично стање погрешно применио закон и закључио да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет упркос чињеници да је окривљени негирао присуство у кући оштећене, да је сведок ГГ тврдио да је испред куће оштећене видео два лица која седају у аутомобил, али да та лица није могао да препозна, као и да је оштећена изјавила да не може да препозна лица које је одузело новац и да је критичном приликом у њеној кући било двоје лица, на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 395. и 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић